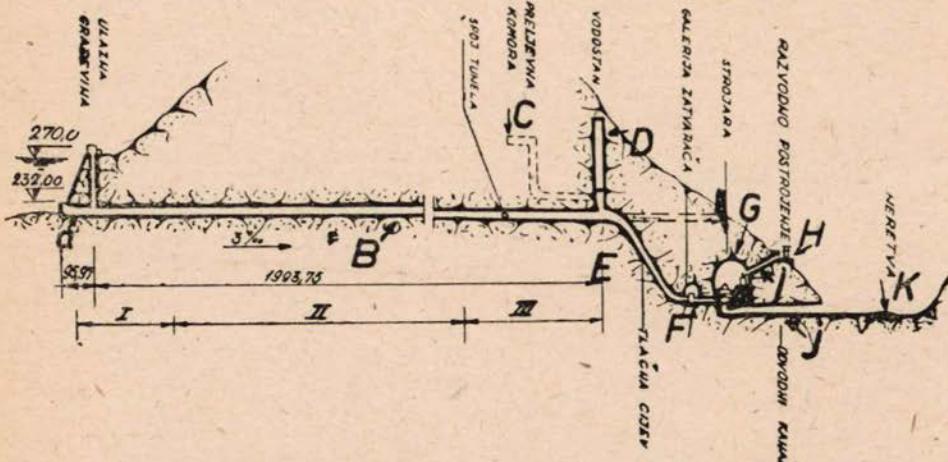

NAZIF REDŽIĆ, geometar — Sarajevo

JOŠ O GEODETSKIM RADOVIMA NA IZGRADNJI HE JABLJANICA

Izgradnjom brane ispod ušća rijeke Rame stvorilo je vještačko jezero. Da bi se energija te vode pretvorila u električnu energiju, treba da ona prođe kroz niz objekata koji su podijeljeni po svojim funkcijama. Naime, voda iz jezera treba da prođe kroz: ulaznu građevinu, dovodni tunel, vodostan, tlačnu cijev, galeriju zatvarača i turbinu gdje se kinetička energija pretvara u električnu, a zatim odvodnim kanalom ponovo odvodi u rijeku Neretvu.

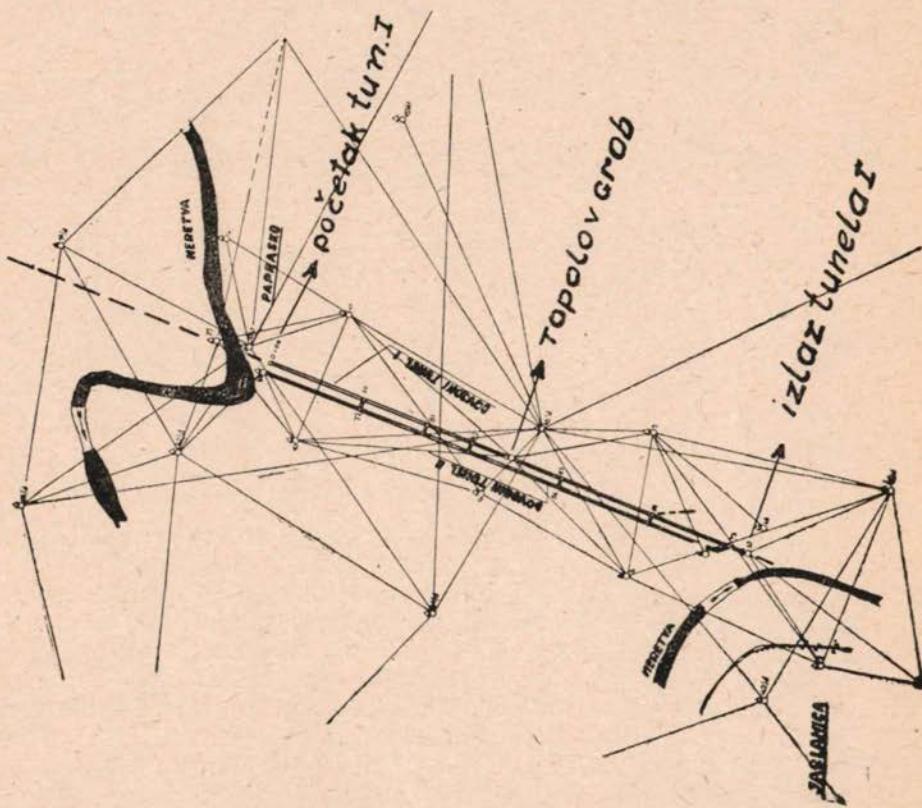
Svi ovi objekti skupa predstavljaju jedinstvenu cjelinu, ali oko određivanja i davanja geodetskih elemenata svaki od njih ima i svojih specifičnosti. Za sve ove objekte razvijena je jedna trigonometrijska mreža u lokalnom sistemu, a tokom rada je popunjavana prema zahtjevima i potrebama radova na pojedinim objektima. Skoro na svim ovim objektima radovi su podzemni. Izuzetak čine ulazne građevine gdje su se djelimično elementi davali nadzemno.

Sl. 1. — uzdužni profil postrojenja. A) ulazna građevina, B) dovodni tunel, C) preljevna komora vodostana, D) glavni šahrt vodostana, E) tlačna cijev, F) galerija zatvarača, G) strojara, H) razvodno postrojenje, I) kablovski tunel, J) odvodni tunel, K) korito rijeke Neretve.

Za geodetske rade najvažniji od ovih objekata je bio dovodni tunel, jer on povezuje jezero sa svim ostalim objektima, a i svi su određeni u odnosu na njegov početak.

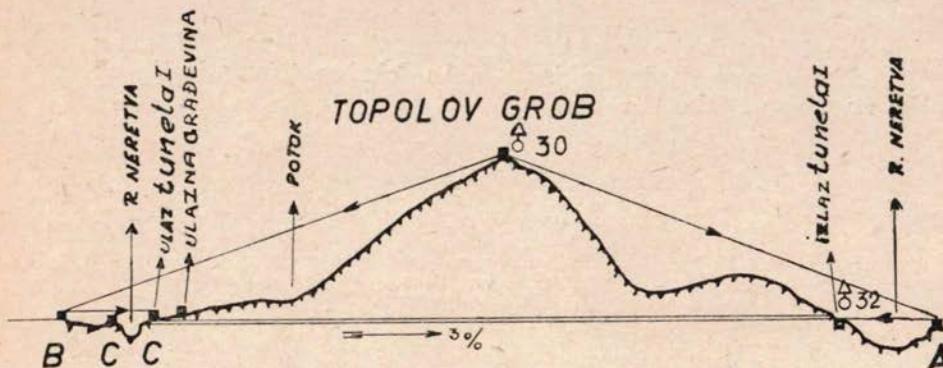
Na HE Jablanici izgrađena su dva tunela koji su međusobno平行ni sa rastojanjem osovina 34,00 m. Elementi za tunel I određeni su iz lokalne triangulacije, a zatim je pravac kontrolisan nadzemno, pošto je tunel u pravcu. Najprije je pomoću lokalne triangulacije određena tačka na ulazu i izlazu iz tunela.

Sl. 2. — Lokalna triangulacija za dovodne tunele i ostale objekte.

Sa izlaza tunela I, Δ 32, pomoću nagiba pravac tunela se mogao produžiti i fiksirati na željezničkom mostu na Neretvi sl. 2 i 3 tačka A. Zatim je sračunata tačka i određena na terenu Δ 30 (Topolov Grob). Sa ovoga trigonometrija vizirano je na tačku A na željezničkom mostu u Jablanici, pa pošto se pravac nije mogao direktno prenijeti na ulaz tunela, određena je tačka B. Sa tačke B, vizirajući na Δ 30 — Topolov Grob, pravac se prenio pred ulaz tunela I, tačka C, a sa tačke A na izlaz dovodnog tunela I Δ 32. Tako fiksiran pravac služio je kao sigurna kontrola za sve podzemne rade. Kod ulaza u tunel I u Papraskom, pravac nije

mogao biti fiksiran u nivou tunela, nego nešto visočije, a zatim je prenešen na ulaz, jer je početak tunela bio u niskopu. Dalje davanje elemenata za radove u tunelu, produženo je sa ove tačke.

Sl. 3. — Uzdužni profil dovodnog tunela I. Strelicom je označeno kako je nadzemno kontrolisan pravac dovodnog tunela I.

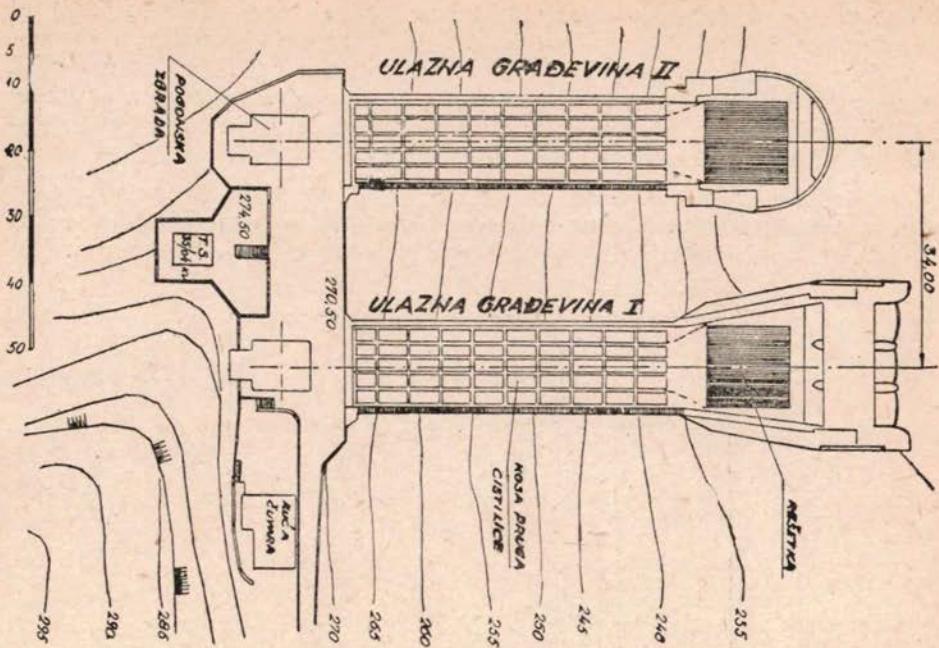
Pred izlazom tunela I u Jablanici, početna tačka postavljena je u nivou izlaza tunela i s nje su se mogli davati a isto tako i kontrolisati elementi cijelom dužinom tunela. Pored toga, davanje i kontrolisanje elemenata sa ove tačke bilo je sigurnije, jer je početni pravac bio povoljniji. Kako je tunel išao sa padom od 3% Paprosko-Jablanica, a dužina tunela je iznosila preko 2 km, tačka na izlazu bila je niža za oko 6 m od tačke na ulazu.

Za tunel II projektom je predviđeno da ide paralelno sa tunelom I sa razmakom osovina 34,00 m. Pošto je tunel I bio već prokopan, kada su radovi na tunelu II trebali da počnu, nije bilo potrebe za nekim naročitim pripremama da bi se odredili elementi za iskop tunela II, jer se, tačka na ulazu dogledala sa tačkom na izlazu tunela I i obratno. Zbog toga se osovina tunela I mogla potpuno sigurno fiksirati u samom tunelu gdje se god htjelo. Sa tako fiksiranih tačaka u tunelu I, pod uglom od 90° i na rastojanju od 34,00 m dobila se osovina tunela II.

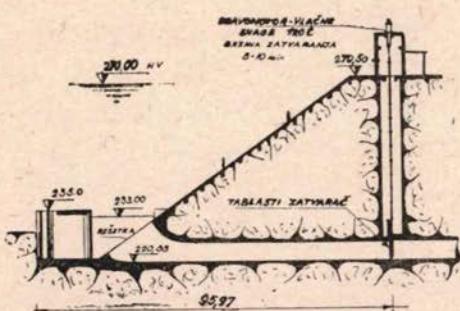
Pored napadnih tačaka iz tunela I, radi lakšeg iskopa i bržeg transporta materijala, određen je još jedan napadni rov pri kraju tunela II od rijeke Neretve. Ovaj rov je istovremeno služio i za odvod vode iz tunela. Prilikom iskopa tunela, na svakih 50,0 m ubetonirana je u zolni tačka, (željezni klin, željezni krug ili klanfa) na kojoj je bila fiksirana osovina, a i visinski je bila određena. Time je bilo olakšano davanje elemenata kako za iskop tako i za betoniranje tunela.

Ulagne građevine

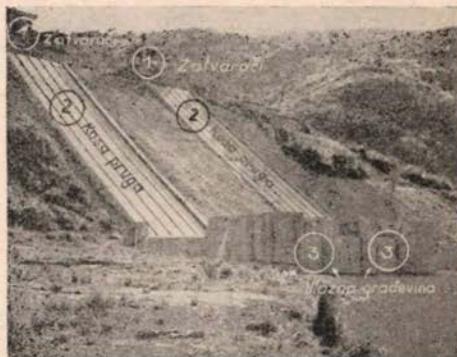
Na HE Jablanici izrađene su dvije ulagne građevine kod sela Papraska na međusobnom odstojanju dvaju dovodnih tunela. One se sastoje od: zaštitnog zida za odbranu od nanosa, ulaznog lijevka sa finom

Sl. 4. — Situacija ulaznih građevina

Sl. 5 — Uzdužni presjek ulazne građevine

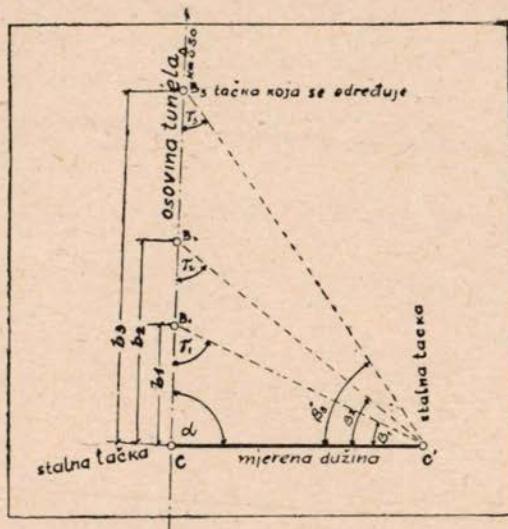
Sl. 6 — Izgled izvedenih ulaznih građevina

rešetkom, vertikalnog šahta zatvaračnice, kule zatvaračnice i kose pruge za kolica čistilice.

Ulažna građevina I je u tlocrtu četvrtastog, a ulazna građevina II okruglog oblika. Kose pruge su predstavljale poteškoću za davanje elemenata, jer nisu isle sa jednakim padom na cijeloj dužini, nego sa prelomima na raznim stacionažama. Određivanje dužina i visina za grublje

radove vršeno je računskim putem; naime, pravci tunela bili su fiksirani ispred ulaznih građevina tačkama čija je stacionaža, u odnosu na početak tunela, bila poznata. Trigonometrijska tačka na Topolovom Grobu $\Delta 30$ je predstavljala produženje pravca tunela I, a za produženje tunela II fiksirana je tačka na desnoj obali Neretve. Ove dvije tačke su se do gledale sa tačkama ispred ulaznih građevina.

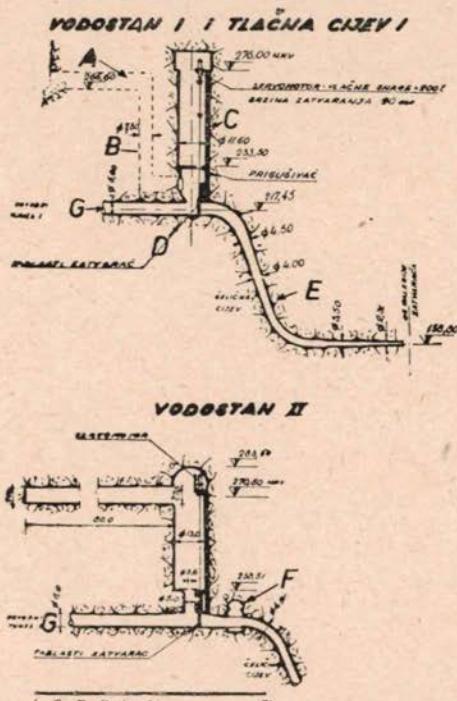
Sa tačaka ispred ulaznih građevina izbačene su tačke u strane sa kojih se vršilo presijecanje na željenim mjestima, a jednom mjerene duljine između tih tačaka služile su kao osnovica za sva dalja računanja. Isto

objekata u međusobnoj ovisnosti. To naročito dolazi do izražaja kod montaže opreme gdje su dozvoljena otstupanja minimalna.

Vodostani I i II

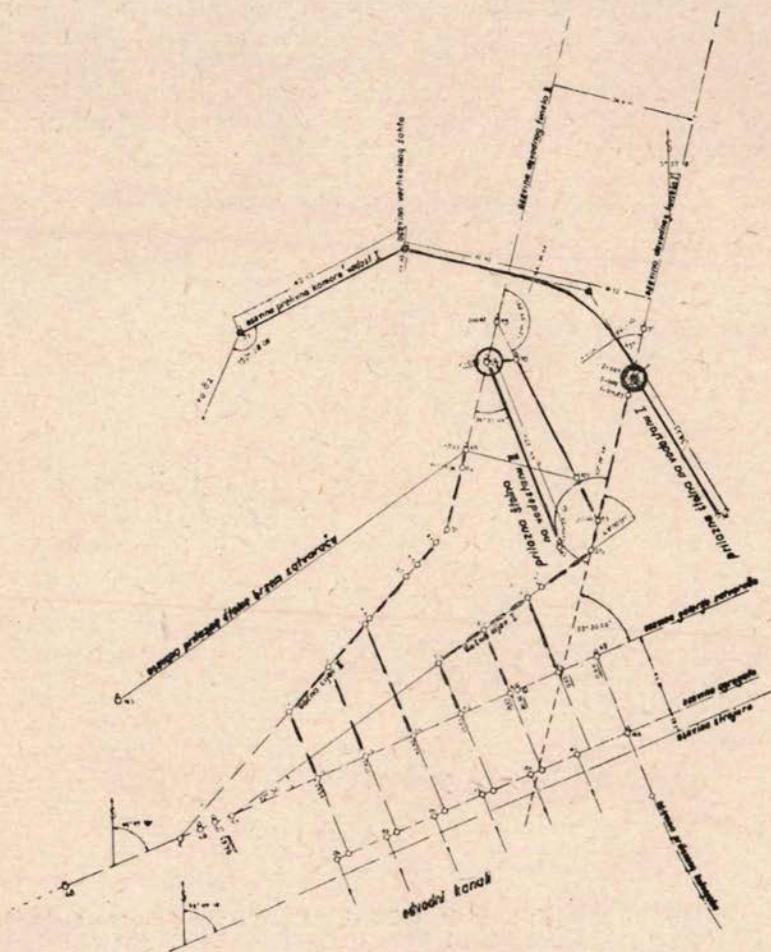
Vodostani I i II nalaze se na kraju dovodnih tunela. Vodostan I je preljevnog tipa i sastoji se iz dva vertikalna šalta, koji su pri dnu vezani horizontalnom komorom. Na vrhu bočnog šalta nalazi se preljevna komora sa preljevom. Iznad horizontalne komore, u glavnom šaltu, izrađen je prigušivač radi smanjenja skoka vode u glavnom šaltu da bi se voda prvenstveno skrenula u bočni šalt za preljev.

Sl. 8. — Vertikalni presjek vodostana I i II. A) preljevna komora vodostana I, B) bočni šalt, C) glavni šalt, D) tablasti zatvarač E) tlačna cijev, F) brzi zatvarač vodostana I i G) dovodni tunel.

Vodostan II se nalazi na kraju dovodnog tunela II i to je obični šahtni vodostan sa prigušivačem i gornjom komorom. Zbog ubrzanja radova oko iskopa i izgradnje vršen je iskop odozdo iz dovodnih tunela i odozgo sa montažnih platoa. Kada su tuneli oko vodostana bili prokopani fiksirana je osovina vodostana na stacionaži predviđenoj projektom i rad je mogao otpočeti. Međutim, da bi se došlo do montažnih platoa, trebalo je najprije izraditi prilazne rovove (štolne) do glavnih šahrtova vodostana. Tako je sa kote 276, II, Δ 54 vršen napad na vodostan I rovom dugim 36,23 m,

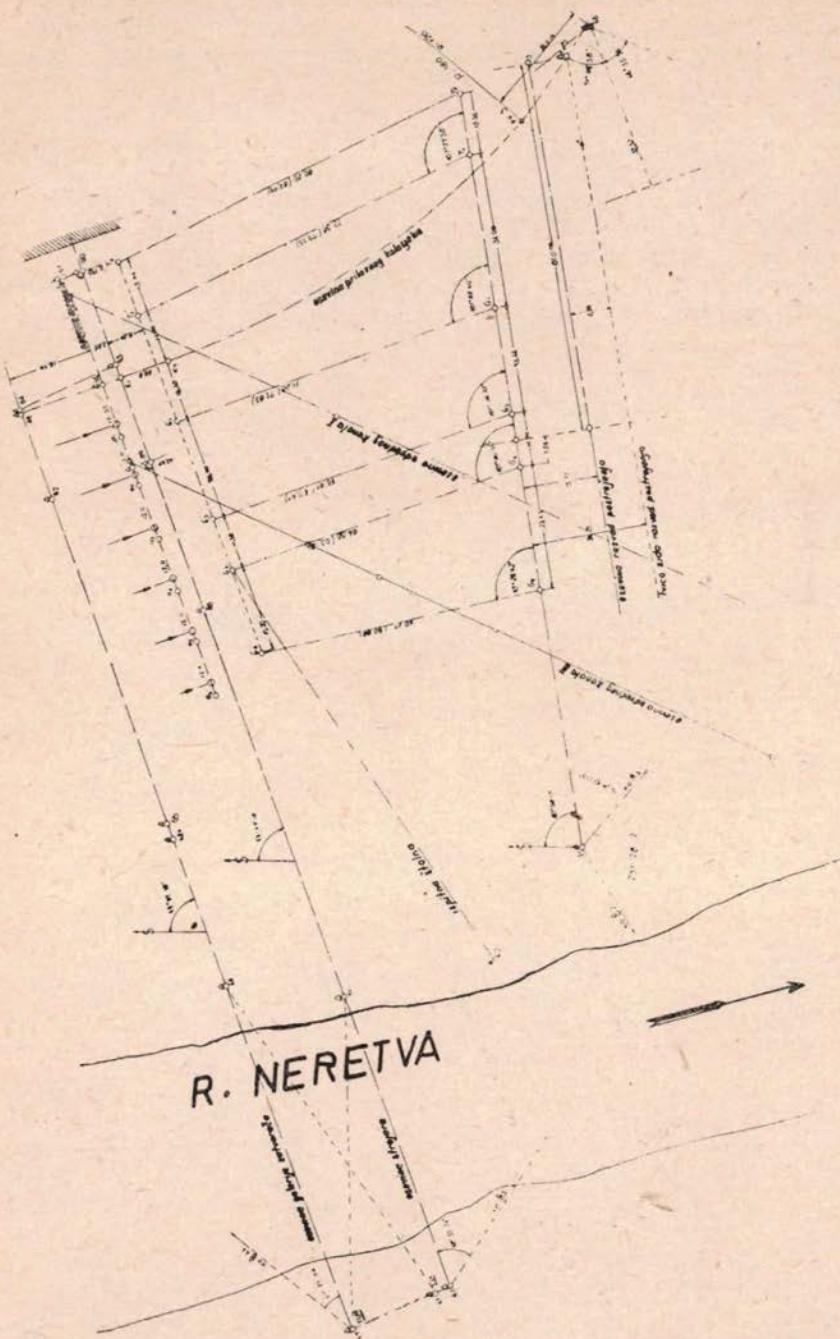
a na vodostan II sa kote 275,04, Δ 72, rovom dugim 44,77 m. Za spojnu horizontalnu komoru i bočni šahrt u vodostanu I elementi su davani iz glavnog šahta sa kote 227,60 odnosno oko 13 metara iznad osovine tunela. Početnu tačku za davanje elemenata kao i pravac tunela trebalo je prenijeti na podgradu, a zatim pomoću vrlo kratkog pravca i zadatog ugla

Sl. 9. — Geodetski elementi za vodostan I i II i za tlačne cijevi I i II

dati podatke za iskop. Sa ovako datim podacima vršen je iskop do krine, zatim krivinom i ponovo pravcem do bočnog šahta. Sa gornje strane bočni šahrt je napadnut preko preljevne komore za koju su dati podaci s polja sa Δ 55 koji je bio određen oko kote 266,0.

Davanje ovih podataka bilo je vrlo složeno, jer je polaznu tačku kao i pravac tunela trebalo prenijeti iz tunela na podgradu u glavni šahrt vodostana, što je samo po sebi nesigurno, a zatim sa tako prenešene tačke

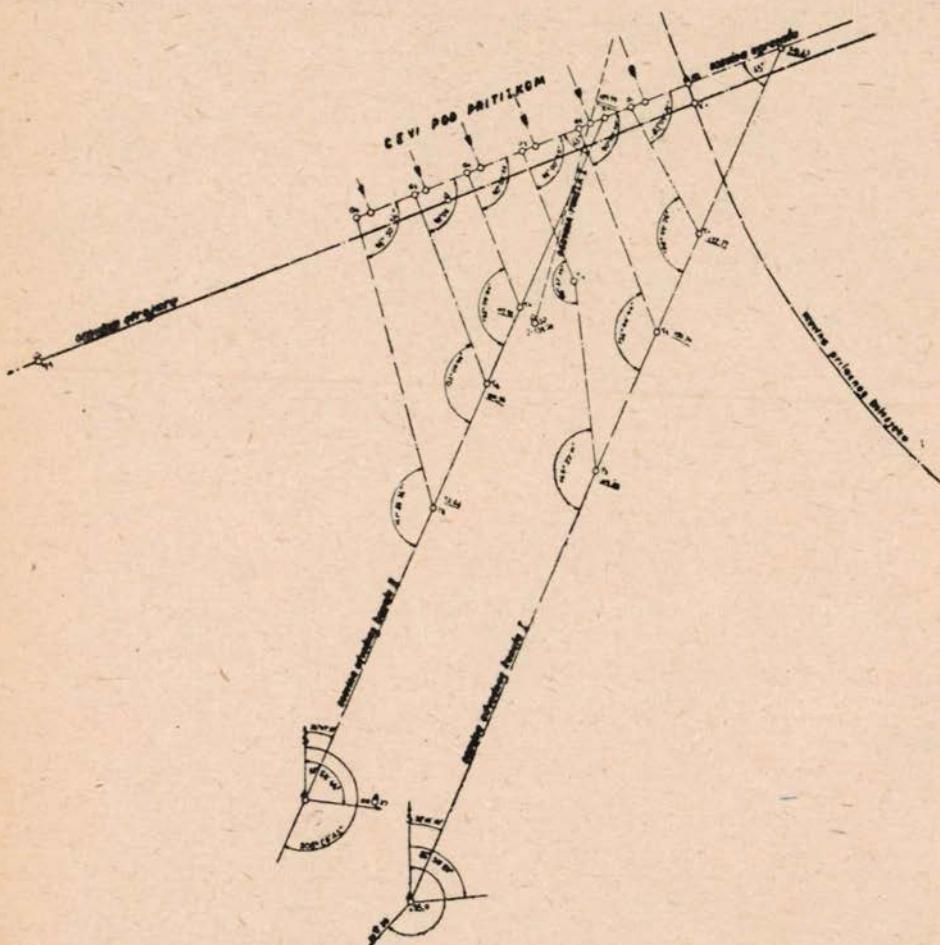

Sl. 10. — Geodetski elementi za strojaru, kablovske tunele i razvodno postrojenje

i kratkog pravca preći na duže pravce sa krivinom na iskop. Pored toga svi su ovi radovi podzemni, te su samim tim skopčani sa poteškoćama, a njihova tačnost može se ocijeniti tek poslije proboga. Elementi za montažne platoe i gornju komoru vodostana II mogli su se lako dati iz pristupnih rovova.

Tlačne cijevi I i II

Tlačne cijevi I i II nastavljaju se na donji dio vodostana i sa po dvije krivine spuštaju se do kote 158,30 gdje prolaze u horizontalni razvodni dio sa kojega se od svake cijevi račvaju ogranci ka turbinama. Od svake cijevi odvajaju se po tri ogranka. Na kraju tlačnih cijevi nalaze se predturbinski zatvarači koji su smješteni u posebnu prostoriju, galeriju za-

Sl. 11. — Geodetski elementi za odvodne kanale

tvarača. Tlačne cijevi u HE Jablanica pretstavljale su kako za iskop, tako i za montažu vrlo delikatan geodetski zadatak.

Tlačna cijev I polazi od vodostana I vertikalnom krivinom i prelazi u prostornu krivinu, a tlačna cijev II polazi od brzog zatvarača ispred vodostana I prostornom krivinom i zatim prelazi u vertikalnu krivinu. O tlačnoj cijevi kao geodetskom zadatku pisano je u Geod. listu za 1949 god. strana 285—288.

Strojara

Strojara je smještena podzemno, a dimenzionisana je za smještaj: 6 agregata na rastojanju 12 m, kućne turbine, 6 transformatora, rezervoara za vodu, vodni otpor, prostora za montažu, centralne komande sa razvodom 35 kV i pomoćnim uređajima, uređaja za klimatizaciju, pomoćnih postrojenja za pogonsko osoblje, magacin radionicu itd.

Visina strojare je 34,0 m, širina 18 m, a dužina 114 m. Prilaz u strojaru je tunelom dugim 200 m. Pored ovoga tunela na razvodno postrojenje vodi još šest kablovskih tunela. Po tri agregata, preko svojih difuzora vezani su za po jedan odvodni kanal, koji odvodi vodu u Neretvu.

Na samoj padini, ispred strojare smješteno je razvodno postrojenje.

Davanje geodetskih elemenata za radove na svim ovim objektima zahtijeva u prvom redu poznavanje koncepcije cijelog postrojenja, što kod drugih struka nije slučaj. Pored toga praćenje izvođenja radova je bezuslovno da kod montažnih radova ne bi nastupile poteškoće. Poznavanje cijele koncepcije uslovjava još i to što se unose promjene u projekti pojedinih objekata, koje ponekad zahtijevaju i promjenu geodetskih elemenata. Zbog toga je geodetski stručnjak na objektima ove vrste prisilan da u svakom momentu ima jasan pregled cjelokupne situacije, kako ne bi nastupile neželjene posljedice. Na podzemnim radovima, a naročito na montaži opreme, svi se radovi odvijaju prema geodetskim elementima.

Davanje elemenata na podzemnim radovima skopčano je sa mnogim poteškoćama, ali način rada oko njihovog određivanja zavisi od snalažljivosti lica koje ih daje, sredstava sa kojima u datim momentima raspolaže i uslova pod kojima radi, ali je uslov da dati elementi budu što tačniji.